

Lydia Hannah Debeer
Shedding Skin
FRED&FERRY GALLERY
02.09-30.09.2023

In haar zoektocht naar het liminale schuift en verschuift Lydia Hannah Debeer video's tot ze auditieve en bewegende collages bekomt waarin het sferische en emotionele samensmelten in een subtiele golf die je fysiek vastgrijpt. Ze ontmoet de beelden rondom haar en licht ze intuïtief uit. De kunstenaar neemt geduldig de tijd om haar composities met het juiste ritme in de plooi te doen vallen. Met haar zorgvuldig uitgebalanceerde werk vervaagt ze de grenzen tussen verschillende media, locaties en afbakeningen van tijd.

Debeers opnames zijn vaak ongepland. Als een toevallige voorbijganger sprokkelt ze beelden die haar pad kruisen en hart vangen. Het zijn momenten waarbij de directe ervaring de bovenhand haalt. Wat het eindresultaat van de registraties zal zijn, is nog niet zeker. Of ze überhaupt ooit haar beeldarchief zullen verlaten ook niet. De films die voortkomen uit deze momenten zijn geen documentaire weergaven, maar eerder een zintuiglijke poëzie geboren uit echte landschappen.

Melting Mountains (2023) is ontstaan uit zo'n toevallige momentopname in de Schotse Hooglanden. Omarmd door het rustgevende, immense landschap, voelde Debeer zich thuis komen. Het is warm. Zonnig. De sneeuw die anders aan je voeten kleeft, verdwijnt langzaam onder de stralen. De dampende sneeuw is als trilling zichtbaar in het beeld. In onze oren klinken de stroompjes die zich geleidelijk aan vormen. Hoe langer, hoe luider. De kunstenaar legde het smelten vast terwijl ze meesmolt. In de lokale Keltische cultuur bestaat er zoiets als *thin places*, dunne plaatsen waar de afstand tussen de 'andere wereld' en de onze dunner is dan elders. Een plaats waar mysterie het landschap kleurt. Hier is ze iets overgestoken. Deze plek hangt tussen een poreuze schakel en solide ondergrond.

Geluid en stem weven zich als intieme draden door Debeers kijkervaring. Beeld en muziek worden als gericht geselecteerde stukken drijfhout samengebracht, hun interactie doordacht en intuïtief tegelijk. Het resultaat is een remix van beide media waarbij elk onderdeel het andere opentrekt. Heel bewust bezorgt Debeer ons beeldmateriaal dat het statische overschrijdt. Door een ingewikkeld montageproces van schikken en herschikken, inzoomen en uitzoomen, plakken en lostrekken, krijgt het landschap een schokkerige digitaliteit. Er groeit een doorschijnende grindlaag van textuur op het beeld die de natuurlijke esthetiek ontkoppelt.

Lydia Hannah Debeer
Shedding Skin
FRED&FERRY GALLERY
02.09-30.09.2023

Het tweeluik *Shedding Skin* (2023) sluipt geluidloos onze fysieke ruimte binnen. De langwerpige, verticale schermen creëren een gelaagd beeld van deinende zeeën, terwijl de golven zich als kloppende stromen ontvouwen. Zoals ze tegenover elkaar geplaatst staan, dagen de schermen je uit om verschillende tijdstippen vanuit verschillende perspectieven te bekijken. Het is niet mogelijk om beide scènes tegelijk in de gaten te houden. De grote golven, ontsproten uit hevig weer, torenen boven ons uit – de horizon onnatuurlijk hoog. In zekere zin zijn de schommelende, natte beelden het eindstation van het water dat uit de bergsneeuw druppelde. De dynamiek tussen het hevige water en de statische bergen wordt blootgelegd.

Debeer laat ons dwalen doorheen ongedefinieerde ruimtes die zich bevinden tussen het heden en wat nog moet komen, tussen veranderingen op de drempel. Zoals de ruimte tussen praten en horen overbrugd wordt door het sprekende lichaam, zo weerspiegelt haar werk de onderliggende, onoverbrugbare emotionele afstand tot iemand anders. Het is een overgangspositie die de kunstenaar uitdrukt door in specifieke situaties en ruimtes de kijker volledig onder te dompelen. Haar reis omarmt de complexiteit van het bestaan, verweven met het fysieke en emotionele landschap, en nodigt het publiek uit om hun eigen interne landschappen te verkennen. Er is hier geen puzzel om op te lossen, maar een verzoek om te voelen, te ervaren en te verbinden. Het is een weergave van de kunstenaar die bruggen wil activeren tussen media en tussen ons en de wereld om ons heen.

Yasmin Van 'tveld

Deze tentoonstelling kadert in Lydia Hannah Debeers doctoraatsonderzoek (Uhasselt en PxlMad) *WANDERING THE BLUE FIELDS OF LIMINALITY* dat liminale constellaties en de zintuiglijke manifestaties ervan behandelt. Deze presentatie is de eerste beeldende weergave van haar eerste jaar onderzoek.